Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

prupit. Non a me signa expectetis scti/
tatis. qm dānat⁹ a vobis discedo. Et cuz
fratres dolore mestitiaqz manope affecti
dānatiōis sue cām exquirerent dixit eis.
Quando me vobiscū ieiunare credebat⁹.
occulte comedebā. ea de re nunc ecce tra/
dor draconi immanissimo deuorand⁹. ab⁹
verbis platis. illico ex hac luce migrauit.
g ad tenebras. Q, etiā illi ꝗ in vitio de/
linquāt. a absqz bndictōe. z grārū come/
dunt actōe. plane ⁊ stat. tum qz nr̄i salua
toris palam trāsgred. unt doctrinā. Ipse
enī nos suo docuit exēplo a sicut crebrus
euangelicus sermo insinuat. aū panis fra
ctionē. eleuatis in celuz oculis celesti pāi
gratias agebat. tum qm a debita iusticie
forma discedūt. Nāqz sincere iusticie offi
cium ē. vt qd possum⁹ largitori rependa/
mus. Vn Seneca inquit. hoc certe iusti
cie ⁊ uenit. suā cui qz reddere bnficio grām
Cū qz non reddentes sūmi dei muneri/
bus iuriā inferūt. Inde Bern. ait. Spi
ritui gre contumeliā facit. a bnficiū dan/
tis grata mente nō suscipit. Tum deniqz
b qz nō reddentes ingrati de acceptis esse
vident. Ingratitudinis autem vitio. ad
detestabil⁹. ad abhominabilius. quidqz
execrabilius dici pōt. Nāqz vt Bern. ait.
Ingratitudo inimica ē aīe exinanitio me/
ritoz. virtutū dispersio. beneficioz perdi
tio. vent⁹ vrens siccans fontē pietatis. ro
rem miscdie. z fluenta grē. Et rursus per
uersi cordis ē. occasiones ingratitudinis
inuestigare. Nemo id facit. nisi qui etiaz
gratis est ingrat⁹. peremptoria igit̄ res est
ingratitudo. hostis gratie. inimica salut⁹.
qm nihil ita displicet deo. presertim in fi
lijs gratie. qz ingratitudo. Et itez gratia
rum cessat decursus. vbi recursus nō fue/
rit. nec mō aliquid augeē ingrato. sed qd
accepit ei vertit̄ in pernicie. fidelis autem
in modico. censeē dign⁹ munere amplio/
ri. Et Petr⁹ rauēnas inquit. Nihil est q
adeo. indignationē ꝓuocet altissimi. sicut
ingtitudo que bnficioz exinanitio. z me/
ritoz est exterminatio. Et Hiero⁹. Indi
gnus recipiend⁹ est ille. qui de acceptis
fuerit ⁊ memor. Et Mare⁹ Tullius. Ni/
hil est tā inhumanum tāqz seuū qz benefi
cia recolenda tacere. propterea doctoz pāi
i Aug⁹. in calce libri de oz̄one dnica. nos
monet dicens. Vigilem⁹ oraturi semp et
acturi deo gratias. hic qz orare z gratias
agere nō desinam⁹. Et nō solum monuit
sed etiā qd docuit faciendū. iugit̄ ipse p/
agebat. pinde in libro meditationū. cum
maximo cordis clamore dicebat. Grati/
as ago pietati tue dne. z multiformit̄ gra
tias refero ex totis p̄cordijs meis. a pro/
pter tuā ienarrabilem dilectionē qua nos
miseros z indignos mirabili bōitate ama
re dignat⁹es. z misisti vnigenitum tuū de
sinu tuo ad pctm̄ nostruz saluare nos pec
catores. tuc filios pditionis. gratias ago
tibi. p sancta incarnatōe z natiuitate ei⁹.
z pro gloriosa genitrice sua. de q ipse car
nē assumere dignat⁹ est. propē nostrā sa/
lutem. vt sicut ver⁹ deus de deo. ita ver⁹
hō ex hoie esset. gratias tibi ago. p passio
ne. z cruce. z morte. z resurrectione. z ascē
sione ei⁹ in celū. z sede maiestatis ei⁹ ad
dexterā tuaz. Ipse enī quadragesimo die
p⁹ resurrectionē suam videntib⁹ discipu/
lis ascendēs super celos. sedensqz ad de/
xterā tuam spm̄ sanctū fm promissionem in
filios adoptōis effudit. Gratias tibi ago
p sanctissima effusiōe sanguinis ei⁹. a su/
mus redēpti. z p sacrosancto. z viuifico
mysterio corpis z sanguis eius a quoti/
die in ecclesia tua pascimur. z potamur.
z abluimur. z sctīficamur. z vnius sūme
dinitat⁹ ꝓcipes efficimur. grās tibi ago
p tua magna z inenarrabili caritate. qua
nos indignos sic amasti z saluasti p vni/
cū z dilectū filium tuū. Sic enī dilexisti
mundū. vt vnigenitū tuū dares. vt omis q
credit in ipm̄ nō pereat. sed habeat vitam
eternā. vt cognoscam⁹ te deū verz. z quem
misisti iesum xpm̄ p fidē rectā. z digna fi/
dei opa. Et cuz ipso deo sol⁹. z lacrimas
z sermones effūderet dicebat. Multa bnfi
cia tua exhibuisti mihi dne. z ego eram
cec⁹. z nō cogui donec me illuminasti. En
illuminasti me luxaīe mee de⁹ me⁹. z co/
gnosco te. qz viuo p te. z gratias tibi ago.
ꝗz viles z exiles. ac bnficijs tuis impares.
q̄les tū mea fragilitas hz affero: qz tu es
solus de⁹ creator me⁹ benign⁹. a educa/
sti me. p⁹ beneficiū nēpe creatiōis. qm̄ in
pncipio aīas amas dne. z nihil odisti eo
rum q fecisti. En ego prim⁹ inter pctōres
q̄s saluasti. vt exēplū alijs tribuam. beni/
gnissime pietat⁹ tue. Cōfiteor bnficia tua
magna. qm̄ eripuisti me d inferno. semel.